

**КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД**

Справа: № 2а-13786/10/2670
Шрамко Ю.Т.

Головуючий у 1-й інстанції:

Суддя-доповідач: Бистрик Г.М.

У Х В А Л А**Іменем України**

"22" листопада 2012 р.

м. Київ

Колегія суддів Київського апеляційного адміністративного суду у складі:

головуючого судді: Бистрик Г.М.,

суддів: Усенка В.Г., Оксененка О.М.

при секретарі: Савчуку Р.А.,

розглянувши у судовому засіданні адміністративну справу за апеляційною скаргою відповідача Міністерства екології та природних ресурсів України на постанову Окружного адміністративного суду міста Києва від 27 жовтня 2011 року у справі за адміністративним позовом Міжнародної благодійної організації «Екологія-Право-Людина» до Міністерства охорони навколишнього природного середовища України, Міністерства екології та природних ресурсів про визнання бездіяльності протиправною, зобов'язання вчинити дії, -

ВСТАНОВИЛА:

У вересні 2010 року позивач Міжнародна благодійна організація «Екологія-Право-Людина» звернулись в суд з адміністративним позовом до Міністерства охорони навколишнього природного середовища України, Міністерства екології та природних ресурсів про визнання незаконною бездіяльність Міністерства охорони навколишнього середовища України, що полягає у не забезпеченні оприлюднення висновків державної екологічної експертизи на веб-порталі Мінприроди та веб-сайтах територіальних підрозділів Міністерства охорони навколишнього середовища України; про зобов'язання Міністерства охорони навколишнього середовища України оприлюднити через мережу Інтернет, на офіційній сторінці Мінприроди, висновки вже проведених з початку 2009 року державних екологічних експертиз, в обсязі визначеному [ст. 43 Закону України «Про екологічну експертизу»](#); зобов'язання Міністерства охорони навколишнього середовища України по мірі видачі нових висновків забезпечити їх своєчасне оприлюднення через мережу Інтернет, на офіційній веб-сторінці Мінприроди, визначеному [ст. 43 Закону України «Про екологічну експертизу»](#); зобов'язання Міністерства охорони навколишнього середовища України забезпечити оприлюднення в обсязі, визначеному [ст. 43 Закону України «Про екологічну експертизу»](#) висновків державної екологічної експертизи, виданих територіальними підрозділами, на веб-сайтах відповідних територіальних

підрозділів; зобов'язання Міністерства охорони навколишнього середовища України подати на адресу Окружного адміністративного суду м. Києва у місячний строк з моменту набрання рішенням по даній адміністративній справі законної сили звіт про виконання рішення суду.

Постановою Окружного адміністративного суду міста Києва від 27 жовтня 2011 року вимоги позивача задоволено частково.

Не погоджуючись з вищезазначеним судовим рішенням, відповідачем подано апеляційну скаргу, в якій просить скасувати постанову суду першої інстанції як таку, що постановлена з порушенням норм матеріального права, та ухвалити нове рішення про відмову в задоволенні вимог позивача.

Заслухавши в судовому засіданні суддю-доповідача, представника відповідача, перевіривши матеріали справи та доводи апеляційної скарги, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга підлягає залишенню без задоволення, а постанова суду - без змін.

Згідно зі ст.ст. [198](#) ч. 1 п. 1, [200 КАС України](#), суд апеляційної інстанції залишає апеляційну скаргу без задоволення, а постанову суду - без змін, якщо визнає, що суд першої інстанції правильно встановив обставини справи та ухвалив судові рішення з додержанням норм матеріального і процесуального права.

Відповідно до ч. 1 [ст. 195 КАС України](#) суд апеляційної інстанції переглядає судові рішення першої інстанції в межах апеляційної скарги.

Апелянтом рішення суду першої інстанції оскаржується в частині задоволення вимог позивача.

Суд першої інстанції всебічно, повно та об'єктивно розглянув справу, правильно встановив обставини, наданим доказам дав правильну правову оцінку і прийшов до обґрунтованого висновку про часткове задоволення вимог позивача.

Судом першої інстанції встановлено, що Міжнародна благодійна організація «Екологія-Право-Людина» є самоврядною, з міжнародним статусом, на добровільних засадах, благодійною організацією.

При здійсненні своєї статутної діяльності позивач виявив, що Міністерство охорони навколишнього природного середовища України та його територіальні органи неналежно виконують свої обов'язки щодо оприлюднення висновків державної екологічної експертизи через засоби масової інформації, оскільки висновки державної екологічної експертизи є відкритими документами у повному своєму обсязі та відповідно до вимог ч. 2 [ст. 10 Закону України «Про екологічну експертизу»](#) мають публікуватись у засобах масової інформації, зокрема, в мережі Інтернет на офіційній веб-сторінці Мінприроди.

Відповідно до [Указу Президента України від 09 грудня 2010 року №1085/2010 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади»](#), шляхом реорганізації Міністерства охорони навколишнього природного середовища України утворено, зокрема, Міністерство екології та природних ресурсів України, а тому зобов'язання оприлюднити висновки екологічних експертиз покладається саме на цей орган державної влади.

Вирішуючи правомірність зобов'язання відповідача - Міністерство екології та природних ресурсів України оприлюднити на офіційному сайті висновки екологічних експертиз, колегія суддів вважає на наступне.

Відповідно до положень ч. 2 [ст. 50 Конституції України](#), кожному гарантується право вільного доступу до інформації про стан довкілля, про якість харчових продуктів і предметів побуту, а також право на її поширення. Така інформація ніким не може бути засекречена.

Частиною 2 [статті 10 Закону України «Про екологічну експертизу»](#), визначено, що еколого-експертні органи чи формування після завершення екологічної експертизи повідомляють про її висновки через засоби масової інформації.

Відповідно до п. 3 Плану дій щодо виконання рішення Сторін Орхуської конвенції III/6f, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України № 1628-р від 27.12.2008 року, на Мінприроди України покладено обов'язок оприлюднення висновків державної екологічної експертизи на веб-сайті і в окремому розділі друкованого видання «Екотиждень».

З матеріалів справи вбачається, що за період з 01.01.2009 року по 12.06.2011 року Мінприроди підготовлено 1293 висновки державної екологічної експертизи відповідачами та його територіальними органами (до реорганізації Міністерства охорони навколишнього природного середовища України).

В порушення вимог зазначеного вище розпорядження, оприлюднення висновків екологічної експертизи в повному обсязі не проводилися.

Колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції, щодо обґрунтованості вимог позивача щодо визнання незаконною бездіяльності Міністерства охорони навколишнього середовища України, що полягає у незабезпеченні оприлюднення висновків державної екологічної експертизи на веб-порталі Мінприроди та веб-сайтах територіальних підрозділів Міністерства охорони навколишнього середовища України та зобов'язання оприлюднити через мережу Інтернет, на офіційній сторінці Мінприроди України, висновки проведених з 01.01.2009 року державних екологічних експертиз, в обсязі визначеному [ст. 43 Закону України «Про екологічну експертизу»](#).

Посилання апелянта на те, що на час розгляду справи відсутній запис у Єдиному державному реєстрі про державну реєстрацію припинення Міністерства охорони навколишнього середовища України як юридичної особи, а тому Міністерство екології та природних ресурсів не має повноважень та функцій Міністерства охорони навколишнього середовища України, з огляду на що вимоги позивача до Міністерства екології та природних ресурсів є безпідставними колегія суддів вважає необґрунтованими зважаючи на наступне.

Відповідно до ч.1 Положення про Міністерство екології та природних ресурсів України, затвердженого Указом Президента України від 13 квітня 2011 року, Міністерство екології та природних ресурсів України (Мінприроди України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України. Мінприроди України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади у формуванні і забезпеченні реалізації державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, екологічної та у межах своєї компетенції біологічної, генетичної та радіаційної безпеки, поводження з відходами, пестицидами і агрохімікатами, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів (надр, поверхневих та підземних вод, внутрішніх морських вод і територіального моря, атмосферного повітря, лісів, тваринного (у тому числі водних живих ресурсів, мисливських та немисливських видів тварин) і рослинного світу та природних

ресурсів територіальних вод, континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони України (далі - природні ресурси), відтворення та охорони земель, збереження, відтворення і невиснажливого використання біо- та ландшафтного різноманіття, формування, збереження і використання екологічної мережі, організації, охорони та використання природнозаповідного фонду, збереження озонового шару, регулювання негативного антропогенного впливу на зміну клімату та адаптації до його змін і виконання у межах компетенції вимог Рамкової конвенції ООН про зміну клімату та Кіотського протоколу до неї, розвитку водного господарства і меліорації земель, геологічного вивчення та раціонального використання надр, а також у сфері здійснення державного нагляду (контролю) за додержанням вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища, раціональне використання, відтворення та охорону природних ресурсів.

Норма п. 46 ч.3 зазначеного Положення визначає, що Міністерство екології та природних ресурсів України організовує наукову, науково-технічну, інвестиційну, інформаційну, видавничу діяльність, пропагування досягнень і передового досвіду, сприяє створенню і впровадженню сучасних інформаційних технологій та комп'ютерних мереж у відповідній сфері.

З аналізу наведених положень законодавства вбачається, що на Міністерство екології та природних ресурсів України покладається зобов'язання дотримуватись вимог [Закону України «Про екологічну експертизу»](#), не залежно від того, припинена діяльність Міністерства охорони навколишнього природного середовища України чи зазначене Міністерство знаходиться в стадії припинення.

Внаслідок реорганізації (поділу) Міністерства охорони навколишнього природного середовища України, правонаступником є Міністерство екології та природних ресурсів України, що, в свою чергу, відповідно до [ст. 104 Цивільного Кодексу України](#), передбачає передачу не тільки майна та прав, а й обов'язків.

Згідно ч. 1 [ст. 71 КАС України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених [статтею 72 цього Кодексу](#).

З урахуванням вище викладеного, колегія суддів вважає, що задовольняючи частково вимоги позивача, суд першої інстанції дійшов обґрунтованого висновку щодо зобов'язання Міністерства екології та природних ресурсів України оприлюднити на офіційному сайті Міністерства екології та природних ресурсів України 1293 висновки екологічних експертиз, проведених з 01.01.2009 року по 12.06.2011 року.

Суд першої інстанції вірно застосував норми матеріального права, правову позицію з приводу яких аргументовано виклав в мотивувальній частині оскаржуваного апелянтом рішення.

Доводи апеляційної скарги не дають підстав для висновку, що судом першої інстанції при розгляді справи допущені порушення норм матеріального чи процесуального права, які передбачені [ст. 201 - 204 КАС України](#).

Оскаржуване судове рішення в межах вимог апеляційної скарги ухвалено з додержанням норм матеріального та процесуального права.

Керуючись ст. ст. [158](#), [160](#), [167](#), [195](#), [196](#), [198](#), [200](#), [205](#), [206](#), [212](#), [254](#), [КАС України](#), колегія суддів

У Х В А Л И Л А:

Апеляційну скаргу відповідача Міністерства екології та природних ресурсів України - залишити без задоволення.

Постанову Окружного адміністративного суду міста Києва від 27 жовтня 2011 року - залишити без змін.

Ухвала набирає законної сили з моменту проголошення, та може бути оскаржена до Вищого адміністративного суду України в порядку та строки передбаченні [ст. 212 КАС України](#).

Повний текст ухвали суду виготовлено 27.11.2012 року.

Головуючий суддя

Бистрик Г.М.

Судді:

Оксененко О.М.

Усенко В.Г.